

Riksdagens svar RSv 120/2017 rd — RP 137/2017 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av kreditinstitutslagen och till vissa lagar som har samband med den

Ärende

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av kreditinstitutslagen och till vissa lagar som har samband med den (RP 137/2017 rd).

Beredning i utskott

Utskottets betänkande: Ekonomiutskottet (EkUB 17/2017 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av kreditinstitutslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i kreditinstitutslagen (610/2014) 10 kap. 3, 4 och 9 § och 10 § 4 mom., samt *fogas* till 10 kap. en ny 6 a § som följer:

10 kap.

Finansiella förutsättningar

3 §

Buffertbelopp

Ett kreditinstitut ska utöver det kärnprimärkapital och konsoliderade kärnprimärkapital som föreskrivs i EU:s tillsynsförordning ha en kapitalbas som täcker de buffertkrav och konsoliderade buffertkrav som föreskrivs i detta kapitel.

Det sammanlagda buffertkravet utgörs av en kapitalkonserveringsbuffert, en kontracyklisk kapitalbuffert, en systemriskbuffert samt buffertkraven för systemviktiga institut.

Riksdagens svar RSv 120/2017 rd

En kapitalkonserveringsbuffert utgör 2,5 procent av summan av kreditinstitutets totala riskvägda exponeringsbelopp.

En kontracyklisk kapitalbuffert ska bestämmas med iakttagande av 4—6 §. Bufferten får utgöra högst 2,5 procent av kreditinstitutets totala riskvägda exponeringsbelopp.

Ett systemriskbuffertkrav ska bestämmas med iakttagande av 4 och 6 a §. En buffert enligt detta moment ska utgöra minst 1 procent och högst 5 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet för det yttersta finländska moderbolaget i kreditinstitutets finansiella företagsgrupp eller för sammanslutningen av inlåningsbanker eller, till den del som buffertkravet baserar sig på en riskkoncentration som avses i 6 a § 3 mom. 1 punkten, av det totala riskvägda exponeringsbeloppet för de balansposter och poster utanför balansräkningen som utgör riskkoncentrationen.

Buffertkravet för ett systemviktigt institut ska bestämmas med iakttagande av 7—9 §. Buffertkravet för ett globalt systemviktigt institut får utgöra högst 3,5 procent och buffertkravet för andra systemviktiga institut högst 2,0 procent av kreditinstitutets totala exponeringsbelopp.

Vad som föreskrivs i 1—6 mom. gäller också konsoliderade buffertkrav. Vad som i EU:s tillsynsförordning föreskrivs om kreditinstituts skyldighet att uppfylla konsoliderade minimikapitalkrav, gäller också kreditinstituts skyldighet att uppfylla konsoliderade fasta kapitalkrav, konsoliderade systemriskbuffertkrav och konsoliderade rörliga kapitalkrav samt sådana konsoliderade buffertkrav för andra systemviktiga institut som avses i 8 §. I 7 § föreskrivs om kreditinstituts skyldighet att uppfylla konsoliderade buffertkrav för globalt systemviktiga institut.

4 §

Fastställande av kontracykliska buffertkrav och systemriskbuffertkrav

Finansinspektionen ställer kontracykliska buffertkrav och systemriskbuffertkrav.

Finansinspektionen ska i samråd med finansministeriet och Finlands Bank kvartalsvis bedöma om det finns anledning att ställa ett kontracykliskt buffertkrav eller att ändra eller hålla i kraft gällande krav. Beslut om saken ska fattas inom tre kalendermånader efter utgången av varje kvartal.

Finansinspektionen ska i samarbete med finansministeriet och Finlands Bank årligen bedöma om det finns anledning att ställa ett systemriskbuffertkrav eller att ändra eller hålla i kraft gällande krav. Beslut om saken ska fattas inom sex kalendermånader efter utgången av varje år.

Finansinspektionen ska utöver vad som föreskrivs i 2 och 3 mom. utan dröjsmål ta upp ärenden som gäller ställande eller ändring av buffertkrav, om finansministeriet eller Finlands Bank kräver det eller om Europeiska systemrisknämnden har gett en rekommendation eller varning som är relevant för Finlands finansmarknad.

Finansinspektionen ska före beslut som avses i 2 och 3 mom. samråda med finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet samt Finlands Bank.

Ett i denna paragraf avsett buffertkrav träder i kraft tolv månader efter beslutet, om inte Finansinspektionen av särskilda skäl beslutar om en tidigare tidpunkt för ikraftträdandet. Ett beslut om att sänka eller slopa ett buffertkrav träder i kraft omedelbart. Ett buffertkrav kan ställas så att det ökar med 0,5 procentenheter med sex månaders stigande intervaller fram till dess att den förut-satta kapitalkravnivån har uppnåtts.

Av ett beslut som avses i denna paragraf ska framgå hur länge det är i kraft, buffertkravets sammanlagda belopp och om beloppet eventuellt ändrats sedan det föregående beslutet, beslutsmotiveringen, eventuella särskilda skäl för att ikraftträdandet av ändringen tidigare lagts samt andra behövliga uppgifter.

Riksdagens svar RSv 120/2017 rd

Finansinspektionen ska på sina webbsidor offentliggöra beslut som avses i denna paragraf.

Genom förordning av finansministeriet utfärdas närmare bestämmelser om de uppgifter som ska fogas till beslut som avses i denna paragraf samt om offentliggörande av besluten.

I SSM-förordningen föreskrivs om ECB:s rätt att fastställa buffertkrav som överstiger de buffertkrav som bestämts i enlighet med denna paragraf.

6 a §

Grunderna för fastställande av systemriskbuffertkrav

Om man inte för det yttersta finländska moderbolaget i ett kreditinstituts finansiella företagsgrupp eller en sammanslutning av inlåningsbanker på något annat ändamålsenligt sätt kan säkerställa tillräckligheten hos kapitalbasen i förhållande till en systemrisk, kan Finansinspektionen ställa ett i 4 § avsett systemriskbuffertkrav.

Ett systemriskbuffertkrav kan ställas om

1) den risk som utgörs av långsiktiga faktorer som är oberoende av konjunkturväxlingar eller faktorer som hotar det finansiella systemet eller den totala ekonomin kräver ett större kapitalbehov,

2) den risk som avses i 1 punkten hotar eller kan på nationell nivå hota det finansiella systemets störningsfria funktion och stabilitet, och

3) andra medel för makrotillsyn, med undantag av de medel som avses i artiklarna 458 och 459 i EU:s tillsynsförordning, inte har varit tillräckliga eller annars lämpliga för att täcka kapitalbehovet.

Finansinspektionen ska vid tillämpningen av denna paragraf beakta

1) kreditinstitutssektorns riskkoncentrationer när det gäller utlåning, upplåning och andra centrala bankfunktioner,

2) inhemska kreditinstituts inbördes kopplingar när det gäller kreditgivning, betalningsförmedling och andra bankfunktioner som är viktiga med tanke på den finansiella stabiliteten,

3) kreditinstitutssektorns kopplingar till utländska banksystem och finansiella system, centrala motparter och andra aktörer på finansmarknaden,

4) kreditinstitutssektorns kopplingar till risker i finansiella system i Europeiska unionens medlemsstater och andra länder,

5) kreditinstitutssektorns storlek och dess koncentration mätt enligt storleken hos kreditinstitutens balansräkningar samt koncentration när det gäller utlåning och mottagande av insättningar från allmänheten,

6) kreditinstitutssektorns betydelse när det gäller förmedling av finansiering till den inhemska privata sektorn,

7) skuldsättningsgraden hos kreditinstitutens största kundgrupper.

Buffertkravet ska vara skäligt och proportionerligt i förhållande till den risk som avses i 1 mom.

När ett buffertkrav bestäms ska Europeiska systemrisknämndens rekommendationer och varningar beaktas, till den del de berör Finlands finansmarknad.

Genom förordning av finansministeriet utfärdas närmare bestämmelser om faktorer som anknyter till grunderna för bestämmande av buffertkravet.

Riksdagens svar RSv 120/2017 rd

9 §

Samordning av buffertkrav för systemviktiga institut och systemriskbuffertkrav

Om det är möjligt att tillämpa buffertkrav enligt såväl 7 som 8 § på ett kreditinstitut, ska kreditinstitutet uppfylla endast det högre av kraven.

Om det är möjligt att på ett kreditinstitut tillämpa buffertkrav enligt antingen 7 eller 8 § samt ett systemriskbuffertkrav, och det senare buffertkravet bestäms på basis av kreditinstitutets totala riskvägda exponeringsbelopp, ska kreditinstitutet uppfylla endast det högre av kraven.

Om det är möjligt att på ett kreditinstitut tillämpa buffertkrav enligt antingen 7 eller 8 § samt ett systemriskbuffertkrav, och det senare buffertkravet täcker endast kreditinstitutets balansposter och poster utanför balansräkningen i Finland och i tredjeländer, ska kreditinstitutet uppfylla båda kraven.

10 §

Underskridande av buffertkrav

Om kreditinstitutet inte inom föreskriven tid har tillställt Finansinspektionen en plan, kan Finansinspektionen ålägga kreditinstitutet ett buffertkrav enligt 11 kap. 6 §. Ett buffertkrav enligt detta moment får inte överskrida det belopp varmed kreditinstitutets kapitalbas enligt 1 § i detta kapitel underskrider summan av minimikapitalkravet enligt EU:s tillsynsförordning och buffertkraven enligt 3 § samt ett eventuellt tidigare med stöd av 11 kap. 6 § ställt buffertkrav.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Ett kreditinstitut ska uppfylla ett systemriskbuffertkrav enligt denna lag på 1 procent tidigast från och med den 1 januari 2019 och ett systemriskbuffertkrav på över 1 procent från och med den 1 juli 2019.

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 10 § 1 mom. 6 punkten och mellanrubriken före 62 §, av dem 10 § 6 mom. 1 punkten sådan den lyder i lag 611/2014, samt fogas till lagen en ny 65 d och en ny 65 e § som följer:

Riksdagens svar RSv 120/2017 rd

10 §

Direktionens uppgifter

Direktionen ska i fråga om tillsynen över finansmarknaden

6) fatta beslut som gäller ställande, ändring eller bibehållande av buffertkrav enligt 10 kap. 4, 7 och 8 § i kreditinstitutslagen, eller den maximala belåningsgraden enligt 15 kap. 11 § 5 mom. i den lagen eller erkännande av buffertkrav enligt 65 e § i denna lag eller ställande av högre kapitalkrav än minimikravet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan *EU:s tillsynsförordning*, när det gäller sådana krediter enligt artiklarna 124 och 164 i den förordningen som är säkrade genom panträtt i fast egendom, eller ändring av ett tidigare beslut som gäller detta eller tillämpning av artikel 458 i den förordningen.

Samarbete som gäller grupp-tillsyn och annat samarbete

65 d §

Samarbete som gäller bestämmande och godkännande av buffertkrav

Utöver vad som föreskrivs i 65 a § ska Finansinspektionen när den ställer, ändrar eller slopar ett i 10 kap. 4 § 1 mom. i kreditinstitutslagen avsett systemriskbuffertkrav

1) underrätta Europeiska kommissionen, Europeiska systemrisknämnden, Europeiska bankmyndigheten och de berörda behöriga myndigheterna samt tillsynsmyndigheter i tredjeländer som motsvarar de behöriga myndigheterna minst en kalendermånad innan det tilltänkta beslutet offentliggörs, när buffertkravet är 1—3 procent,

2) utan ogrundat dröjsmål underrätta Europeiska kommissionen, Europeiska systemrisknämnden och Europeiska bankmyndigheten när buffertkravet är minst 3 procent och högst 5 procent,

3) utan ogrundat dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten, Europeiska kommissionen och Europeiska systemrisknämnden när beslutet tillämpas på ett kreditinstitut vars holdingföretag är etablerad i en annan medlemsstat.

Om mottagaren till en i 1 mom. 3 punkten avsedd underrättelse motsätter sig ställande av ett buffertkrav, kan Finansinspektionen föra ärendet till behandling hos Europeiska bankmyndigheten. Bestämmelser om hur ärendet ska behandlas finns i artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG. Ett beslut enligt detta moment får inte tillämpas förrän Europeiska bankmyndigheten fattat ett interimistiskt beslut i ärendet.

Riksdagens svar RSv 120/2017 rd

65 e §

Godkännande av buffertkrav

Finansinspektionen kan besluta om godkännande av ett systemriskbuffertkrav som den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat ställt så att kravet motsvarar i 10 kap 4 § i kreditinstitutslagen avsett buffertkrav på balansposter och åtaganden utanför balansräkningen i den nämnda medlemsstaten för ett kreditinstitut som auktoriserats i Finland.

Finansinspektionen kan be Europeiska systemrisknämnden ge en rekommendation till en annan medlemsstat om att godkänna ett systemriskbuffertkrav som ställts i Finland.

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska kommissionen, Europeiska systemrisknämnden, Europeiska bankmyndigheten och den behöriga myndigheten i den andra medlemsstat som ställt buffertkravet i fråga om ett beslut som avses i 1 mom.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (1194/2014) 1 kap. 3 § 1 mom. 17, 18 och 25 punkten och 6 § 1 mom. 1 punkten, 3 kap. 1 § 2 mom. 3 punkten, 2 § 2 mom. 3 punkten samt 4 § 4 mom. 1 och 7 punkten, 4 kap. 1 § 3 mom., rubriken för 6 kap., rubriken för 6 kap. 1 § samt 1, 2 och 5 mom. samt rubriken för 3 §, 7 kap. 2 § 3 mom., 8 kap. 5 § 2 mom. 2 punkten, 6 § 1 mom., rubriken för 7 §, det inledande stycket i 7 § 1 mom. och 1 mom. 5 punkten, 2 mom. samt 3 mom. 3 och 5 punkten och rubriken för 10 kap. 1 § samt 10 1 § 1 mom. samt

fogas till 1 kap. 3 § 1 mom. en ny 26 punkt, till 8 kap. 7 § 1 mom. en ny 6 punkt och till 10 kap. 2 § ett nytt 6 mom. som följer:

Riksdagens svar RSv 120/2017 rd

1 kap.

Allmänna bestämmelser

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

17) *tredjeländers kreditinstitut* ett kreditinstitut från tredjeland enligt 1 kap. 7 § i kreditinstitutslagen,

18) *tredjeländers värdepappersföretag* ett sådant i 1 kap. 13 § 9 punkten i lagen om investeringstjänster avsett tredjelandsföretag som skulle vara ett värdepappersföretag som tillhandahåller investeringstjänster eller bedriver investeringsverksamhet, om det hade sitt säte i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, och som bedriver handel med finansiella instrument för egen räkning eller säkerställer emissioner,

25) *behörig myndighet* en behörig myndighet enligt artikel 4.1.40 i EU:s tillsynsförordning samt Europeiska centralbanken i fråga om de särskilda uppgifter som tilldelas den enligt rådets förordning (EU) nr 1024/2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, nedan *SSM-förordningen*,

26) *kritiska funktioner* tjänster och transaktioner som tillhandahålls av institutet till tredje parter och som om de upphörde sannolikt skulle leda till störningar av tjänster som är avgörande för realekonomin eller störa den finansiella stabiliteten på grund av institutets eller koncernens storlek, marknadsandel, externa och interna sammanlänkningsförhållanden, komplexitet eller gränsöverskridande verksamhet, i en eller flera medlemsstater, särskilt med avseende på dessa tjänsters eller transaktioners utbytbarhet.

6 §

Lagens syften och allmänna tillämpningsprinciper

Verket ska vid tillämpning av denna lag beakta följande allmänna resolutionssyften:

1) kontinuiteten i institutets kritiska funktioner,

Riksdagens svar RSv 120/2017 rd

3 kap.

Bedömning av avvecklings- och omorganiseringsmöjligheter

1 §

Skyldighet att bedöma möjligheterna till avveckling och omorganisering av institut

Ett institut kan avvecklas eller dess verksamhet omorganiseras på det sätt som avses i denna lag, om

3) institutets verksamhet kan omorganiseras i enlighet med denna lag så att kontinuiteten i dess kritiska funktioner säkras.

2 §

Skyldighet att bedöma möjligheterna till avveckling och omorganisering av en koncern

En koncern kan avvecklas eller dess verksamhet omorganiseras på det sätt som avses i denna lag, om

3) de instituts verksamhet som hör till koncernen kan omorganiseras i enlighet med denna lag så att kontinuiteten i institutens kritiska funktioner säkras antingen så att de separeras från övriga funktioner, om detta kan göras enkelt och utan onödigt dröjsmål, eller på något annat lämpligt sätt.

4 §

Undanröjande av hinder för avveckling av ett institut och omorganisering av verksamheten

Verket kan kräva att ett institut vidtar följande åtgärder för att undanröja hinder för avveckling av institutet eller omorganisering av dess verksamhet:

1) i syfte att säkerställa de kritiska funktionerna omprövar innehållet i och behovet av koncerninterna finansieringsavtal samt upprättar serviceavtal, antingen med koncerninterna eller med externa företag,

7) gör en sådan rättslig eller funktionell omstrukturering av institutet att dess kritiska funktioner i rättsligt och ekonomiskt hänseende kan åtskiljas från övriga funktioner vid tillämpningen av resolutionsverktyg enligt 9—11 kap.,

Riksdagens svar RSv 120/2017 rd

4 kap.

Ställande av institut under resolutionsförvaltning

1 §

Villkor för resolutionsförvaltning

Villkoret i 1 mom. 3 punkten uppfylls om ställande under resolutionsförvaltning är en proportionerlig och behövlig åtgärd för att uppnå ett eller flera av de mål som avses i 1 kap. 6 § 1 mom. och dessa mål inte på motsvarande sätt kan uppnås genom att försätta institutet i konkurs eller likvidation.

6 kap.

Nedskrivning och konvertering av värdet på aktier, andelar och vissa andra balansposter samt indragning av aktier och andelar

1 §

Skyldighet att skriva ned det nominella värdet på poster i eget kapital samt att skriva ned och konvertera vissa andra balansposter

Verket ska utan dröjsmål efter det att ett institut har ställts under resolutionsförvaltning och värderats enligt 5 kap. 1 § besluta om täckande av institutets förluster samt indragning av aktier och andelar samt om nedskrivning och konvertering av i artikel 51 i tillsynsförordningen avsett övrigt primärkapital eller i artikel 62 i tillsynsförordningen avsett supplementärkapital till kapitalbasinstrument. Verket ska täcka institutets förluster genom att skriva ned det nominella värdet på institutets aktier eller andelar och på andra poster i institutets eget kapital samt, under de förutsättningar som föreskrivs i 3 §, det nominella värdet på aktier eller andelar i företag som hör till samma grupp som institutet och på andra poster i eget kapital, eller det bokföringsmässiga motvärdet om aktierna eller andelarna inte har något nominellt värde. Samtidigt ska verket dra in varje aktie- eller andelsägares aktier eller andelar i samma förhållande som institutets förluster har täckts i enlighet med detta moment, om inte verket beslutar att aktierna eller andelarna ska överlåtas till sådana borgenärer vilkas fordringar har skrivits ned eller i enlighet med denna lag konverterats till finansiella instrument som hänförs till kapitalbasen.

Verket ska vidta de åtgärder som avses i 1 mom. oberoende av om institutet ställts under resolutionsförvaltning eller ej, om verket anser att

- 1) det är nödvändigt att vidta åtgärderna för att säkerställa institutets fortsatta verksamhet, eller
 - 2) institutet behöver extraordinärt offentligt stöd.
-

Antalet aktier eller andelar i institutet ska minskas och andra i 1 mom. avsedda finansiella instrument skrivas ned och konverteras i samma förmånsrättsordning som vid en konkurs i de

Riksdagens svar RSv 120/2017 rd

poster i eget kapital som avses i 1 mom., om inte något annat följer av artikel 54 i EU:s tillsynsförordning. Nedskrivning av värdet på aktier, andelar och andra poster i eget kapital ändrar inte ägarens ansvar för förpliktelser som hänför sig till det nedskrivna värdet eller för eventuell skadeståndsskyldighet till följd av överklagande av åtgärder som avses i 1 mom.

3 §

Nedskrivning av eget kapital och nedskrivning och konvertering av vissa andra balansposter i företaget som hör till samma grupp

7 kap.

Allmänna principer för resolutionsverktyg

2 §

Resolutionsverktyg

Verket kan besluta ta ut en rimlig ersättning som motsvarar självkostnadsvärdet för sina kostnader för användningen av resolutionsverktyg hos institutet eller det tillfälliga institutet eller dra av ersättningen från det inlösenpris som gäller inlösen enligt 1 mom. 2 och 3 punkten. Verkets fordringar enligt detta moment ska betalas vid institutets konkurs eller vid avveckling av institutet eller bolaget enligt 1 mom. 3 eller 4 punkten, med bästa förmånsrätt efter garanterad insättning enligt verklagen och sådana fordringar som avses i 5 § i betalningsordningslagen.

8 kap.

Skuldnedskrivning och konvertering av skulder till kapitalbasinstrument

5 §

Fakultativa undantag i fråga om nedskrivningsbara skulder

Verket kan fatta ett beslut enligt 1 mom., om nedskrivning och konvertering av skulder till kapitalbasinstrument

Riksdagens svar RSv 120/2017 rd

2) på ett orimligt sätt skulle äventyra institutets förmåga att upprätthålla sina kritiska funktioner eller fortsätta med sin kärnverksamhet,

— — — — —

6 §

Användning av resolutionsfonden i särskilda fall

Ett instituts skulder som inte skrivits ned med stöd av 5 § och som enligt 3 mom. i den paragrafen inte har täckts genom ökning av de övriga skuldernas andel av hela det nedskrivna beloppet, kan helt eller delvis täckas med medel ur resolutionsfonden så som föreskrivs i denna paragraf.

— — — — —

7 §

Minimikrav för kapitalbas och nedskrivningsbara skulder

Ett institut ska ständigt ha en kapitalbas och nedskrivningsbara skulder som sammanlagt uppgår till minst ett sådant belopp av institutets balansomslutning som verket bestämmer. Verket ska samråda med Finansinspektionen innan det fastställer kapitalkravet. Verket ska när det fastställer kravet beakta åtminstone

— — — — —

5) vilka negativa konsekvenser det skulle få för den finansiella stabiliteten, övriga institut eller det finansiella systemet om institutets verksamhet upphör,

6) det att derivatskulder inkluderas i balansomslutningen på basis av att nettningsrättigheter gentemot motparter erkänns fullt ut.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om ett instituts kapitalbas, nedskrivningsbara skulder och balansomslutning ska tillämpas på institutets konsoliderade kapitalbas, konsoliderade nedskrivningsbara skulder och konsoliderade balansomslutning.

De nedskrivningsbara skulderna kan räknas in i det sammanlagda belopp som avses i 1 mom. endast om

— — — — —

3) skuldens återstående löptid är minst ett år; tiden anses löpa ut när borgenären tidigast har rätt att kräva återbetalning av skulden,

— — — — —

5) skulden inte är baserad på en garanterad insättning enligt 5 kap. 8 § i verklagen eller på insättningar som avses i 21 § 2 mom. 1 punkten i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, 30 § 2 mom. 1 punkten i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform eller 118 § 2 mom. 1 punkten i sparbankslagen,

— — — — —

Riksdagens svar RSv 120/2017 rd

10 kap.

Tillfälliga institut

1 §

Inrättande av ett tillfälligt institut samt överlåtelse av aktier och andelar eller tillgångar och skulder

Verket kan bilda ett aktiebolag för att fortsätta med de centrala affärsfunktionerna i ett institut som har ställts under resolutionsförvaltning (*tillfälligt institut*) samt besluta om överföring av institutets aktier och andelar eller tillgångar eller skulder i en eller flera poster till det tillfälliga institutet, enligt vad som föreskrivs i detta kapitel. På ett tillfälligt institut ska tillämpas kreditinstitutslagen och lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform eller lagen om investeringstjänster, om inte något annat föreskrivs nedan. Av bolagsordningen för ett tillfälligt institut ska framgå att aktiebolaget är ett sådant tillfälligt institut som avses i denna lag.

— — — — —

2 §

Fortsatt verksamhet

— — — — —

Denna paragraf tillämpas inte på ett sådant tillfälligt institut enligt 1 § 1 mom. som har inrättats för att äga ett institut som ställts under resolutionsförvaltning.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av lagen om myndigheten för finansiell stabilitet

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (1195/2014) 4 kap. 5 § 4 mom. samt *ändras* 1 kap. 3 § 1 mom. 11 punkten och 12 punkten underpunkt b och c, 4 kap. 2 § 1 mom., 5 § 1—3 mom. och 6—9 §, 5 kap. 5 § 7 mom. 4 punkten, 7 § 2 mom., 9 § 5 mom. och 10 § 1 mom. samt bilagan till lagen,

av dem 4 kap. 5 § 2 och 3 mom. sådana de lyder i lag 1281/2015 samt 5 kap. 5 § 7 mom. 4 punkten och bilagan sådana de lyder i lag 812/2015, som följer:

Riksdagens svar RSv 120/2017 rd

1 kap.

Allmänna bestämmelser

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

11) *insättning* likvida medel på konto i en inlåningsbank och likvida medel på väg att inflyta samt i enlighet med insättningsavtalet upplupna räntor till och med det datum då ett beslut enligt 5 kap. 9 § 2 mom. fattades; med insättning avses dock inte medel

a) som är baserade på värdepapper enligt 2 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen (746/2012), eller medel

b) som inlåningsbanken enligt avtalsvillkoren har rätt eller skyldighet att betala tillbaka enligt något annat värde än det nominella beloppet,

12) *ersättningsberättigade insättningar* andra insättningar än

b) andra kreditinstituts, värdepappersföretags, fondbolags, placeringsfonders, AIF-förvaltares, AIF-fonders och finansiella instituts insättningar för egen räkning,

c) försäkringsbolags, försäkringsföreningars, pensionsstiftelsers, försäkringskassors och arbetspensionsanstalters insättningar,

4 kap.

EU:s stabilitetsavgift till EU:s gemensamma resolutionsfond och stabilitetsavgiften till den nationella resolutionsfonden

2 §

Betalningsförfarande för EU:s stabilitetsavgift

Verket ska beräkna stabilitetsavgiften för varje avgiftsskyldig och se till att EU:s stabilitetsavgifter samlas in i enlighet med EU:s resolutionsförordning samt det mellanstatliga avtalet. I kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution föreskrivs det dessutom särskilt om hur stabilitetsavgifterna ska bestämmas.

Riksdagens svar RSv 120/2017 rd

5 §

Den nationella stabilitetsavgiften och målnivån för resolutionsfonden

Värdepappersföretag samt filialer i Finland till i 1 kap. 3 § 1 mom. 17 punkten i resolutionslagen avsedda tredjeländers kreditinstitut och i 18 punkten avsedda tredjeländers värdepappersföretag ska årligen senast den 31 maj till resolutionsfonden som förvaltas av verket betala en stabilitetsavgift som bestäms i enlighet med 6 § i detta kapitel.

Uttaget av stabilitetsavgifter ska ökas så jämnt som möjligt, så att det sammanlagda beloppet senast den 31 december 2024 når upp till den målnivå som bestämts för resolutionsfonden. Målnivån ska beräknas som en andel av den sammanlagda målnivå som bestäms för värdepappersföretagen och kreditinstituten och som utgör en procent av de garanterade insättningarna.

Resolutionsfondens målnivå ska bestämmas som en andel av den kalkylerade målnivå som avses i 2 mom. på så sätt att den motsvarar den andel som värdepappersföretagens och de i 1 mom. avsedda filialernas sammanlagda skuldbelopp, med avdrag för eget kapital, utgör av det sammanlagda skuldbeloppet för alla de värdepappersföretag och i 1 mom. avsedda filialer som betalar stabilitetsavgift och de kreditinstitut som betalar EU:s stabilitetsavgift, med avdrag för deras eget kapital och garanterade insättningar.

6 §

Grunderna för fastställande av den nationella stabilitetsavgiften

Ett värdepappersföretags årliga andel av alla värdepappersföretags och i 5 § 1 mom. avsedda filialers sammanlagda stabilitetsavgift är samma som dess sammanlagda skuldbelopp, med undantag för eget kapital, i proportion till alla de i Finland verksamma värdepappersföretagens sammanlagda skuldbelopp, med undantag för eget kapital, sammanräknade med slutsumman för de kalkylmässiga balansomslutningarna i samtliga filialer enligt 5 § 1 mom.

En i 5 § 1 mom. avsedd filials andel av alla värdepappersföretags och i 5 § 1 mom. avsedda filialers sammanlagda stabilitetsavgift är samma som omslutningen av dess kalkylmässiga balansräkning i proportion till alla de i Finland verksamma värdepappersföretagens sammanlagda skuldbelopp, med undantag för eget kapital, sammanräknade med slutsumman för de kalkylmässiga balansomslutningarna i samtliga filialer enligt 5 § 1 mom.

I kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution föreskrivs det dessutom särskilt om hur stabilitetsavgifterna ska bestämmas.

7 §

Extra nationella stabilitetsavgifter

Om fondens tillgångar inte räcker till för att täcka förluster, kostnader eller andra utgifter som orsakats av ett värdepappersföretags resolutionsåtgärder, ska hos värdepappersföretagen och de i 5 § 1 mom. avsedda filialerna tas ut extra stabilitetsavgifter i enlighet med 6 § till dess att fondens

Riksdagens svar RSv 120/2017 rd

målnivå har uppnåtts. Den årliga extra stabilitetsavgiften får vara högst tre gånger större än de årliga stabilitetsavgifterna.

Verket kan besluta att helt eller delvis avstå från att ta ut extra avgifter för en tid av högst sex månader, om betalningen av stabilitetsavgiften skulle äventyra ett värdepappersföretags eller en i 5 § 1 mom. avsedd filials likviditet eller betalningsförmåga. På ansökan av ett värdepappersföretag eller en i 5 § 1 mom. avsedd filial kan betalningen skjutas upp högst två gånger.

8 §

Användning av nationella stabilitetsavgifter

Verket kan använda stabilitetsavgifter för att täcka kostnaderna för resolutionsåtgärder som avser ett värdepappersföretag eller en i 5 § 1 mom. avsedd filial. Sådana åtgärder är

1) garantier för tillgångar eller skulder som innehas av ett sådant värdepappersföretag som är föremål för resolution, dess dotterföretag, en i 5 § 1 mom. avsedd filial, ett i 11 kap. 1 § 1 mom. i resolutionslagen avsett egendomsförvaltningsbolag eller ett i 10 kap. 1 § 1 mom. i den lagen avsett tillfälligt institut,

2) beviljande av lån till ett värdepappersföretag som är föremål för resolution, dess dotterföretag, en i 5 § 1 mom. avsedd filial, ett egendomsförvaltningsbolag eller ett tillfälligt institut,

3) köp av egendom i ett värdepappersföretag eller en i 5 § 1 mom. avsedd filial som är föremål för resolution,

4) betalning av finansieringsandelar till ett egendomsförvaltningsbolag eller tillfälligt institut,

5) en sådan betalning till ett värdepappersföretag eller en i 5 § 1 mom. avsedd filial som är föremål för resolution som har gjorts enligt 8 kap. 5 och 6 § i resolutionslagen i stället för att skriva ned det nominella värdet av en skuld, om verket har skrivit ned värdet av skulderna och i enlighet med 5 § i det kapitlet har beslutat undanta en del av skulderna från värdenedskrivningen,

6) frivilligt lån för andra finansieringsarrangemang,

7) en kombination av åtgärder enligt 1—6 punkten.

Verket kan använda stabilitetsavgifter för åtgärder som avses i 1 mom. också om verket i enlighet med 9 kap. i resolutionslagen överlåter ett värdepappersföretag eller en i 5 § 1 mom. avsedd filial till köparen av institutets affärsverksamhet.

9 §

Resolutionsfondens deltagande i koncernresolution

Resolutionsfonden kan delta i koncernresolution av ett värdepappersföretag eller en i 5 § 1 mom. avsedd filial när villkoren i 14 kap. 13 § i resolutionslagen är uppfyllda. Bestämmelser om resolution av tredjeländers filialer finns dessutom i 15 kap. i resolutionslagen.

Riksdagens svar RSv 120/2017 rd

5 kap.

Insättningsgaranti

5 §

Insättningsgarantiavgiftens belopp

Trots bestämmelserna i 1 mom. får verket också beräkna de i det momentet avsedda riskerna med någon annan metod än en metod som anges i EU:s tillsynsförordning. Vid sådan riskbedömning ska verket på ett utförligt sätt beakta de med inlåningsbankens verksamhet förenade riskerna i enlighet med bilagan. Verket ska bedöma inlåningsbankens risker på följande områden och riskindikatorerna inom dem:

4) affärsmodell och ledning, som består av inlåningsbankens riskvägda balansposter och åtaganden utanför balansräkningen i förhållande till de totala tillgångarna samt förhållandet mellan inlåningsbankens nettointäkter och de totala tillgångarna,

7 §

Användning av insättningsgarantifondens tillgångar

Verket kan i stället för ett beslut som avses i 9 § 2 mom. besluta att insättningsgarantifondens tillgångar i samband med insolvensförfaranden ska användas för finansiering av arrangemang varmed en inlåningsbanks insättningar överförs till en annan inlåningsbank.

9 §

Betalningsskyldighetens inträde

Om verket enligt 2 mom. har beslutat att insättningarna ska ersättas, ska verket underrätta den inlåningsbank som beslutet avser, dess insättare, finansministeriet och Finansinspektionen samt, om inlåningsbanken hör till en säkerhetsfond som avses i 13 kap. i kreditinstitutslagen, också säkerhetsfonden om beslutet. Om banken har en filial i utlandet ska dessutom tillsynsmyndigheten och insättningsgarantifonden i den stat där filialen har sitt säte underrättas om beslutet. Verket ska dessutom i den officiella tidningen meddela vilka åtgärder insättarna ska vidta för att trygga sina tillgodohavanden. Meddelandet ska publiceras på finska och svenska också i de största dagstidningarna inom inlåningsbankens verksamhetsområde samt tillhandahållas på verkets webbsidor. Om verket enligt 2 mom. har beslutat att insättningarna inte ska ersättas, ska verket underrätta den

Riksdagens svar RSv 120/2017 rd

inlåningsbank som beslutet avser, den insättare som gjort anmälan och Finansinspektionen om beslutet.

— — — — —

10 §

Utbetalning av ersättningar

Insättningsgarantifonden ska utan särskild ansökan göra en ersättning enligt 8 § tillgänglig för insättarna inom sju arbetsdagar från verkets beslut enligt 9 §, om inte något annat följer av 2 mom. i denna paragraf. Om inlåningsbanken före ett beslut som avses i 9 § har försatts i likvidation eller konkurs, ska tidsfristen enligt detta moment räknas från beslutet om likvidationen eller konkursen.

— — — — —

Denna lag träder i kraft den

20 .

Bilaga

Förfarandet för beräkning av insättningsgarantiavgifterna

FAS 1

Definitioner av specifika riskindikatorer

De specifika riskindikatorerna bestäms på följande sätt:

Riksdagens svar RSv 120/2017 rd

Områden	Indikator	Definition
Kapital	Soliditetsgrad	Primärt kapital / Totala tillgångar Definitionen i enlighet med artikel 429 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan <i>EU:s tillsynsförordning</i> , och kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/62 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller bruttosoliditetsgraden.
Kapital	Kapitaltäckningsgrad	Kapitalbas / Kapitalbas som krävs Den kapitalbas som krävs inbegriper också de krav som Finansinspektionen ställer med stöd av 11 kap. 10 § i kreditinstitutslagen.
Likviditet och finansiering	Stabil finansiering	Med stabil finansiering avses finansiering enligt artikel 413 i EU:s tillsynsförordning.
Likviditet och finansiering	Likviditet	Med likviditet avses likviditet enligt artikel 412 i EU:s tillsynsförordning och enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut.
Tillgångarnas kvalitet	Andel oreglerade fordringar	Oreglerade fordringar / Totala krediter och skuldinstrument
Affärsmodell och ledning	Riskvägda balansposter och åtaganden utanför balansräkningen i förhållande till de totala tillgångarna	Riskvägda balansposter och åtaganden utanför balansräkningen / Totala tillgångar i enlighet med EU:s tillsynsförordning.
Affärsmodell och ledning	Avkastning på totalt kapital	Nettointäkter / Totala tillgångar
Potentiella förluster för insättningsgarantifonden	Icke intecknade tillgångar	Totala tillgångar - intecknade tillgångar / Garanterade insättningar

FAS 2

Indelning av specifika riskindikatorer i riskklasser och klassernas riskvärden

De observationer kring specifika riskindikatorer som varje inlåningsbank rapporterar delas in i fem klasser så att den femtedel av observationerna som får det lägst värdet av alla observationer som inlåningsbankerna rapporterar hör till riskklass 1. Den femtedel av observationerna som får

Riksdagens svar RSv 120/2017 rd

näst lägst värden hör till riskklass 2 och så vidare så att den femtedel av observationerna kring specifika riskindikatorer som får de högsta värdena hör till riskklass 5.

Om antalet inlåningsbanker inte kan delas jämnt med antalet klasser, fogas en observation till varje riskklass från och med den lägsta klassen.

Observationerna i respektive riskklass får följande preliminära riskvärden:

Riskklass	Riskvärde, x_k
1	0
2	25
3	50
4	75
5	100

FAS 3

Inbördes viktning mellan specifika riskindikatorer och beräkning av varje inlåningsbanks indikator för den totala riskexponeringen

Varje specifik riskindikator viktas och dess tecken bestäms på följande sätt vid beräkningen av indikatorn för den totala riskexponeringen:

Specifik riskindikator, k	Vikt, A_k	Tecken
Soliditetsgrad	0,12	-
Kapitaltäckningsgrad	0,12	-
Stabil finansiering	0,12	-
Likviditet	0,12	-
Andel oreglerade fordringar	0,18	+
Riskvägda balansposter och åtaganden utanför balansräkningen i förhållande till de totala tillgångarna	0,085	+
Avkastning på totalt kapital	0,085	-/+ Ett negativt värde innebär hög risk, men också ett högt positivt värde kan innebära hög risk
Icke intecknade tillgångar	0,17	-

För de specifika riskindikatorer k , som har ett negativt tecken, fastställs det slutliga värdet på följande sätt:

Riksdagens svar RSv 120/2017 rd

$$\bar{X}_k = 100 - x_k$$

Indikatorn för den totala riskexponeringen RI_i för varje inlåningsbank i fås genom att de slutliga värdena för varje inlåningsbanks specifika riskindikatorer, multiplicerade med varje specifik riskindikators vikt A_k , läggs samman:

$$RI_i = \sum_{k=1}^n A_k \bar{X}_{ki}$$

där n är antalet specifika riskindikatorer.

FAS 4

Viktning av riskerna i insättningsgarantiavgifterna och fastställande av avgifterna

För att riskerna ska vara viktade på så sätt i insättningsgarantiavgifterna att riskerna som mest kan höja avgiften med 1,5 gånger eller sänka avgiften med 0,75 gånger i jämförelse med den avgift som baserar sig på beloppet av de garanterade insättningarna, ska riskindikatorn för varje inlåningsbank omskalas på följande sätt:

$$\widetilde{RI}_i = (1,5 - 0,75) * \frac{RI_i - \min RI}{\max RI - \min RI} + 0,75$$

Insättningsgarantiavgiften för varje inlåningsbank fastställs på följande sätt:

$$M_i = \widetilde{RI}_i * KT_i * TT * \mu$$

där KT_i är varje inlåningsbanks andel av de garanterade insättningarna och TT är respektive års målnivå för de sammanlagda insättningsgarantiavgifterna. μ är en justeringsindikator som är samma för alla inlåningsbanker respektive år. μ fastställs på så sätt att de sammanlagda insättningsgarantiavgifterna respektive år uppnår den för dem beräknade målnivån.

Lag

om ändring av 3 och 5 § i lagen om källskatt på ränteinkomst

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/1990) 3 § 1 mom. 3 punkten och 5 §, av dem
3 § 1 mom. 3 punkten sådan den lyder i lag 778/2012, samt
fogas till 3 § 1 mom., sådant det lyder i lag 778/2012, en ny 4 punkt som följer:

3 §

Skatteobjekt

Källskatt på ränteinkomst ska betalas för följande inhemska ränteinkomster:

3) ränta på masskuldebrevslån enligt 34 § i lagen om skuldebrev, när lånet har bjudits ut till allmänheten för teckning och lånet har emitterats av finska staten, Finlands Bank, en finsk kommun eller samkommun eller för vilket finska staten, Finlands Bank, en finsk kommun eller samkommun har ställt proprieborgen,

4) sådan ersättning till insättare som betalas ur insättningsgarantifondens medel till den del ersättningen innehåller räntor som upplupit i enlighet med insättningsavtalet och innan ett beslut enligt 5 kap. 9 § 2 mom. i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (1195/2014) har fattats.

5 §

Uppbörd av och ansvar för skatt

Uppbörd av källskatten på ränteinkomst verkställs av den depositionsbank, det filialkontor i Finland för en utländsk kreditinrättning, det andelslag eller det av arbetsgivaren inrättade intressekontor som betalar räntan, den som emitterat masskuldebrevslånet och Verket för finansiell stabilitet (*räntebetalare*), när räntan erläggs till den skattskyldige eller krediteras hans konto. Räntebetalaren och direktören för en utländsk kreditinrättnings filialkontor i Finland är utöver den skattskyldige ansvariga för skatten med iakttagande av 15 §.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Riksdagens svar RSv 120/2017 rd

Lag

om ändring av 6 § i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001) 6 § 5 mom., sådant det lyder i lag 749/2004, som följer:

6 §

— — — — —
I de fall som avses i 4 mom. ska kreditinstitutet sammanställa en utredning om insättningsgarantin (*insättningsgarantiutredning*), i vilken kreditinstitutet ska redogöra för insättningsgarantiarrangemangen före åtgärden och efter den samt för eventuella skillnader i fråga om vad insättningsgarantin täcker. Kreditinstitutet ska begära Finansinspektionens utlåtande om insättningsgarantiutredningen. Till begäran om utlåtande ska fogas de tilläggsutredningar som Finansinspektionen bestämmer. Insättningsgarantiutredningen och en kopia av Finansinspektionens utlåtande ska fogas till det meddelande som ska ges till insättaren.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 8 § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) 8 § 1 mom. 12 punkten, sådan den lyder i lag 1405/2014, som följer:

8 §

Ovan i 7 § avsedda avdragbara utgifter äro bland andra:

— — — — —
12) de insättningsgarantiavgifter och de insättningsgarantisystemets anslutningsavgifter enligt lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (1195/2014) som inlåningsbanker betalar till insättningsgarantifonden, samt de EU:s stabilitetsavgifter och stabilitetsavgifter till resolutionsfonden enligt den lagen som kreditinstitut och värdepappersföretag samt filialer i Finland till tredjeländers kreditinstitut och tredjeländers värdepappersföretag betalar,
— — — — —

Denna lag träder i kraft den

20 .

Riksdagens svar RSv 120/2017 rd

Helsingfors 17.11.2017

På riksdagens vägnar

talman

generalsekreterare